

AVI-niveau 5

Stomme beesten!

Ik hou niet van dieren.
Ik vind ze vies en stom.
Maar dan moet ik gaan logeren bij tante Noor
en oom Tim. Erg leuke mensen, hoor,
maar hun zoon Otto is zo'n vervelende klier.
En hij houdt reptielen en spinnen in
zijn slaapkamer. Jakkes!

Dit boek is gedrukt op papier dat het keurmerk van de Forest Stewardship Council (FSC) draagt. Dit FSC-label biedt u de garantie dat het gebruikte hout en papier enkel afkomstig zijn uit goed beheerde bossen.

Herdruk 2011/375

ISBN 978 90 8661 053 2

K.B. D/2005/0147/228

Bestelnr. 60 1020 430

NUR 191

Tekeningen: Merel Eyckerman

Verantwoordelijke uitgever
die Keure
Kleine Pathoekeweg 3, 8000 Brugge
H.R. Brugge 12.225
© Copyright die Keure, Brugge

Niets uit deze uitgave mag vervaakvondigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, microfilm of op welke wijze ook zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever. No part of this book may be reproduced in any form by print, microfilm or any other means without written permission from the publisher.

Thema 5 Als het kriebelt

Frank Pollet

die Keure

Ik oefen.

zwemmen

vissen

stommer

kikker

zitten

tussen

wanneer

schrikken

gillen

jammer

botten

wappert

trillen

kussen

babbel

katten

zeggen

sinnen

stoppen

brabbelt

koffer

spreekt

sprong

flitst

grijnst

klinkt

marmotje

troeteldiertjes

trapstje

minuutjes

spelletjes

natuurlijk

eindelijk

duidelijk

vreselijk

gevaarlijk

onschadelijk

huis dieren

tuin dieren

uren lang

water schildpadden

vrijdag avond

zondag avond

logeer kamer

troetel dierjes

chocolade melk

zand kasteel

controleren

ontsnapt

scrab belen

reclame

ingedommeld

overbodig

vergissing

geritsel

limonade

hobby

insect

reptiel

kameleon

misschien

oké

schreeuwt

nieuws

huisdieren

tuindieren

urenlang

waterschildpadden

vrijdagavond

zondagavond

logeerkamer

troeteldiertjes

chocolademelk

zandkasteel

controleren

ontsnapt

scrabbelen

reclame

ingedommeld

overbodig

vergissing

geritsel

pyjama

cavia

pony

weekend

logeren ik logeer

trapstje

actief

b1z.

- 3 Elke keer wanneer mama het **onkruid wiedt**, springt er een kikker op.
Elke keer wanneer mama het **onkruid uit de grond trekt**,
springt er een kikker op.

- 3 Otto is een echte **klier**.

Otto is een **vervelende gast**.

- 3 Een **marmot** is een soort cavia.

- 4 Een **parkiet** is een soort kleine papegaai die men
voornamelijk in een kooi houdt.

- 4 Als hij je een hand geeft, breekt hij je **botten**.

Als hij je een hand geeft, breekt hij je **beenderen**.

- 7 De **overloop** is de ruimte op een verdieping van een huis
waar de trap op uitkomt.

- 7 Hij **bultert** van het lachen.

Hij **giert** van het lachen.

- 10 **Scrabble** is een spel waarin woorden moeten gevormd worden met
losse letterblokken.

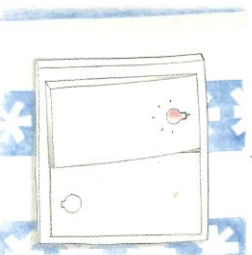
- 12 Net wanneer ik even **ingedommeld** ben, hoor ik geklop op de deur.
Net wanneer ik **in slaap** ben **gevallen**, hoor ik geklop op de deur.

- 13 Het **tegenlicht** is het licht dat vanuit de andere richting komt en
ons kan verblinden.

- 14 Met een **schakelaar** knip je het licht aan.

- 15 Ik **verwens** mezelf.

Ik **vervloek** mezelf.

Stomme beesten!

Ik hou niet van dieren.

Misschien vind je dat wel vreemd.

Alle kinderen van mijn klas houden van dieren.

De meesten van hen hebben een hond. Of een kat.

Ketil heeft een cavia. En Anneli heeft een pony.

Mijn zus wil ook een dier.

Ze zeurt er al meer dan een jaar over.

Gelukkig houdt mijn papa ook niet van dieren.

Hij zegt: 'Als hier een dier binnenkomt, dan ga ik
buiten.'

Ik vind dat hij groot gelijk heeft.

Toch heeft mijn papa dieren.

Geen huisdieren, maar tuindieren.

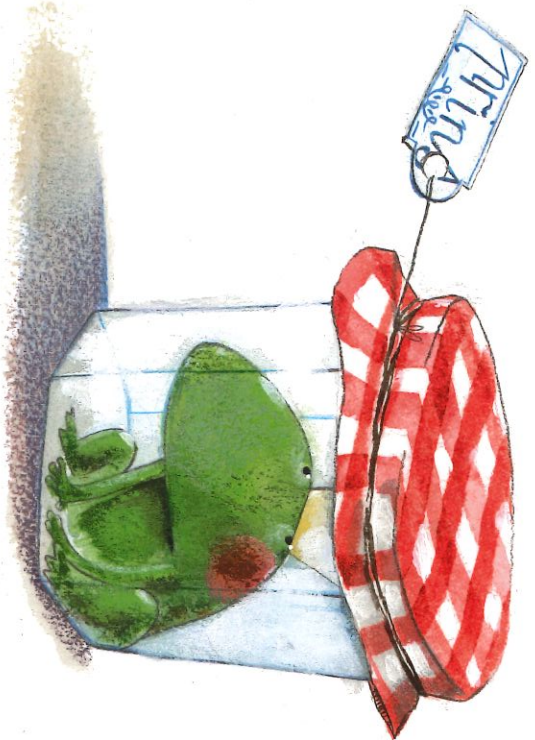
In de kleine vijver van mijn papa zwemmen vissen.

Maar ook kikkers en twee schildpadden.

Waterschildpadden, natuurlijk.

Mijn papa kan urenlang naar de vijver staan kijken.

Er zwemmen misschien wel honderd visjes in.
Mijn papa heeft de schildpadden namen gegeven.
De grootste heet Aleydis. De kleinste heet Walter.
Ik vind dat maar stomme namen.
Stomme namen voor al even stomme beesten.
Nog stommer vind ik de kikkers.
Die zitten soms op de paadjes in de tuin.
Of ze springen ineens van tussen de planten.
Pardoes op mijn voet. Ik schrik me elke keer een
ongeluk.

Er zitten misschien wel tien kikkers in de vijver.

Mijn mama heeft ook al geklaagd over de kikkers.

Elke keer wanneer ze onkruid wiedt 🪄, springt ze
eens op. Dan hoor je haar gillen tot in ons huis.

Elke keer hol ik dan de tuin in.

Elke keer denk ik dat er echt iets aan de hand is.

Dan geef ik mijn mama een kus.

'Hebben die stomme beesten je weer doen schrikken,
mama?'

'Ja jongen,' lacht ze dan, 'ik raak er maar niet aan
gewend.'

Dit jaar zijn mama en papa tien jaar getrouwd.

Elk jaar vieren ze die verjaardag.

Maar omdat ze tien jaar zo mooi vinden, gaan ze een
weekend weg. En mijn zus en ik mogen niet mee.

Zus gaat twee nachties bij een vriendin slapen.

En ik moet bij tante Noor gaan logeren. Ik vind dat
jammer. Nee, niet omwille van tante Noor zelf.

Zij is best een fijne dame.

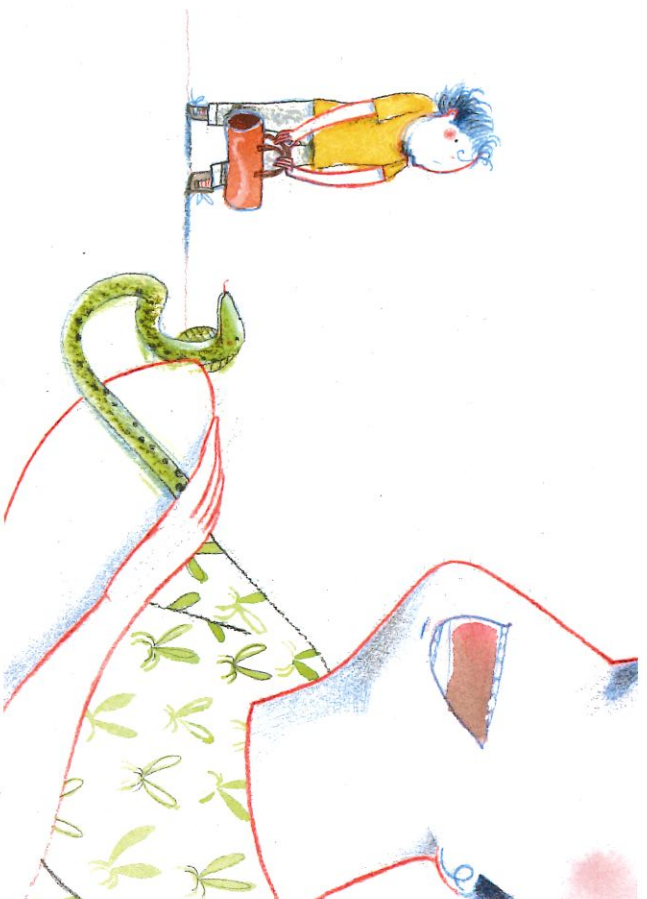
Maar haar zoon, Otto. Tjonge, wat een klier 🐼 is dat.

Echt een flapdrol. Een oen. Een rotzak.

En hij houdt van dieren. Niet van een kat of een hond.

Niet van een marmotje 🐹 of een schaap.

Niet van een vis. Niet van een parkiet of een paard.

Otto houdt van insecten en reptielen!

Otto is vijftien. Hij is groot en gespierd.

Als hij je een hand geeft, breekt hij je botten .

Als hij spreekt, dan wappert je haar.

Als hij lacht, dan trillen de ruiten.

Otto pest graag. Ik denk dat het zijn hobby is.

Op school haalt hij slechte punten.

Nu en dan wordt hij naar een andere school gestuurd.

En dat komt natuurlijk niet doordat Otto zo braaf is.
Ik ben bang van hem. Ik zie hem liever gaan dan komen.
Maar het komend weekend moet ik hem wel zien.
Ik logeer bij hem. Van vrijdagavond tot zondagavond.
Dat zijn twee volle dagen. En dat zijn ook nog twee nachten. Ik hoop maar dat ik dit overleef ...

Vrijdagavond. Ik ben bang wanneer ik voor de voordeur sta.

Tante Noor maakt open. Ik krijg drie kussen.

Ook mama en papa krijgen er drie.

Na een korte babbel met tante geeft mama er mij ook nog drie. Dan volgt mama's lijstje: ik moet braaf zijn, niet lastig doen en naar tante luisteren.

Niets nieuws, dus.

Daarna rijden mama en papa weg. Naar een stad in Nederland. Weet ik veel welke stad. Ze hebben het mij wel tienmaal gezegd. Maar ik vergeet het elke keer.
Waarom zou ik het ook onthouden?

Ik mag toch niet mee.

En dat is niet zo erg. Als die Otto er niet was.

Maar Otto is er wel.

Ik stap de woonkamer binnen en daar staat Otto.
Hij lacht. Hij steekt zijn hand uit. Ik geef hem geen
hand. Ik ben de mijne nog niet beu.
Dan zegt hij gedag. Mijn haren wapperen.
'Jo de Jo!', zegt hij. Hij vindt zichzelf vast leuk, want hij
lacht. Nee, hij lacht niet. Hij brult!
'Jij mag op de logeerkamer slapen', zegt tante Noor.
'Otto, wijs jij Jo waar hij de komende nachten zal
slapen?'
'Yes!', brult Otto me bijna doof.

Ik volg hem, de trap op. In drie sprongen is Otto boven.
'Kom je nog?', roept hij.
Ik knik voorzichtig.

Wanneer ik op de overloop sta, opent hij een deur
en gaat naar binnen. Ik volg hem.

Ik kan mijn ogen niet geloven. Een ogenblik later ben
ik al meteen weer uit de kamer weg. Dit moet een grap
zijn. Een domme grap van die domme Otto. Hoop ik.
'Kom je niet binnen?', roept een brulaap binnenin de
kamer.

'Ja', piep ik.

'Ben je bang of zo?', schreeuwt Otto.

'Nee', zeg ik. Ja, weet ik.

'We hebben geen echte logeerkamer', roept Otto.

'Maar hier staat een bed. En trouwens, je kunt toch
niet buiten slapen, hé?'

En hij lacht. Nee, hij buldert !

'Kom je nu eindelijk?'

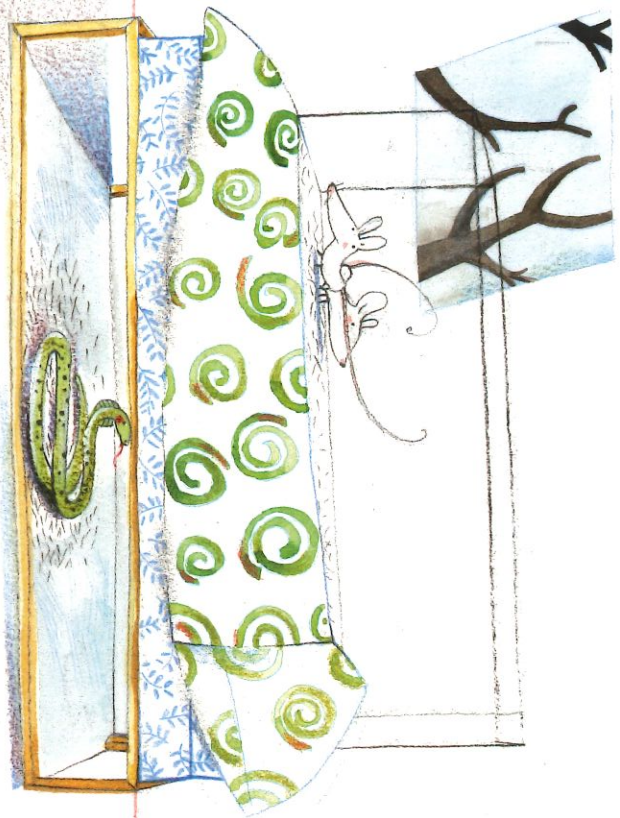
Otto wordt duidelijk ongeduldig. Ik adem diep in.

Ik vertel mezelf dat het allemaal oké is.

Dat ik niet bang hoef te zijn.

Voor de tweede maal stap ik naar binnen.

In glazen kasten zitten dieren.
Beesten. Heel veel beesten. Akelig veel.
Allemaal griezels. Geen honden, geen katten ...
Waren het maar honden of katten!
Maar ik zie muizen. Tientallen muizen. Ze lopen
kriskras door elkaar en maken vervelende ritselende
geluidjes.
Ik zie een paar ratjes. Ik ben bang van ratten.
Hagedissen herken ik ook. En een kameleon.
En drie schildpadden.

En spinnen! Tientallen grote, harige spinnen.
Nee, geen tientallen, misschien wel honderden!
En in een bak onderaan ligt een kleine slang!

'Dit is nu de logeerkamer', lacht Otto.

'Hier? Moet ik hier slapen?'

'Nee hoor, je mag ook in het tuinhuis overnachten!',
giert Otto.

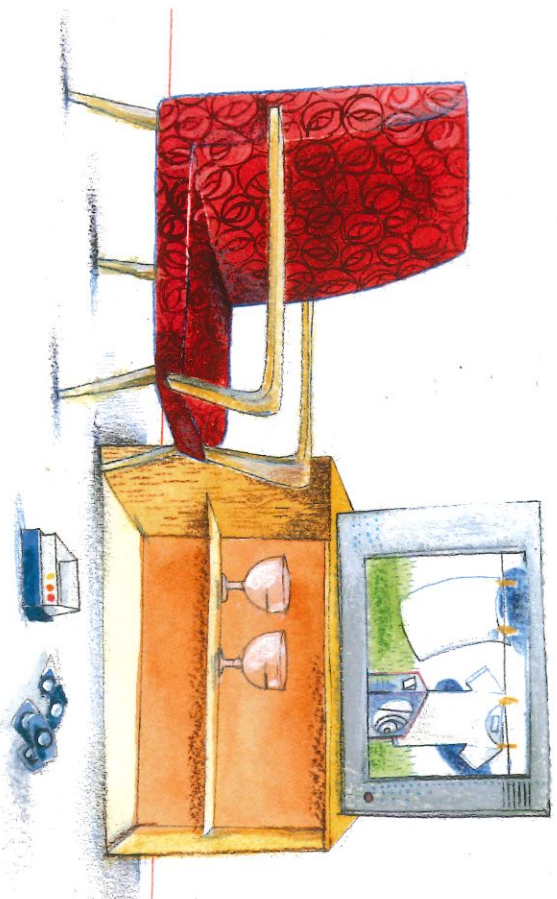
Ik weet niet waar ik het heb. Ik heb zo een hekel
aan dieren. En nu moet ik twee nachten tussen deze
vieze griezels slapen. Ze mogen dan wel in glazen
kasten zitten. Ik ben er toch niet gerust op.

'Je bent toch niet bang van mijn troeteldiertjes?',
vraagt Otto.

'B... bang?', stotter ik. 'Nee hoor, helemaal niet.'
Maar ik ben wel bang. Natuurlijk ben ik bang.
'Is er nog nooit een dier ontsnapt uit zo'n kast?',
vraag ik.

'Joi! En Otto! Komen jullie naar beneden?'
Tante Noor staat beneden aan de trap.
Ze heeft warme chocolademelk klaargemaakt.
'Komen jullie?'

Wanneer we scrabbelen 🎲, verlies ik.

Bij Uno weet ik soms niet wanneer ik aan de beurt ben.

'Jo, verstrooide professor!', lacht mijn tante.

Ik lach, maar niet echt.

Even later kijken tante Noor, oom Tim, Otto en ik tv.

'Weer die stomme reclame!', zucht oom Tim.

Hij wipt de zetel uit en wandelt in de richting van de

keuken. 'Iemand een trappistje?', roept hij.

'Doe mij er maar eenetje!', gilt tante Noor.

'Dan slaap ik beter.'

Slapen ... Ja ...

Ik denk aan wat mij straks te wachten staat.
In die kamer vol kasten. En wat er in die kasten zit.
En ritselt.
Ik mag lekker lang opblijven. Oef.
Dat maakt de nacht korter, denk ik.
Dan is het zover: ik moet gaan slapen.
Ik zie er vreselijk tegenop.

Wanneer ik mijn pyjama aanheb, voel ik iets jeuken.
Ik krab. Natuurlijk is er niets aan de hand,

stel ik mezelf gerust. Ik verbeeld me maar wat.

Natuurlijk zitten die beesten veilig in hun kasten.

Dan trek ik het dek helemaal van het bed.

Zo kan ik zien of er geen beesten in het bed kruipen.

Geen beest te zien.

Ik hoor geritsel. De muizen zijn nog volop actief.

Wanneer ik in het bed lig, laat ik het licht branden.

Dan kan ik alles zien, denk ik.

Misschien slaap ik dan wel helemaal niet.

Maar dat geeft niet. Ik kan maar beter wakker zijn.

Je weet maar nooit.

Net wanneer ik even ingedommeld ben, hoor ik

geklop. Ik schrik.

Het is Otto.

'Jo, slaap je al? Joho! Joho! Slaap je al?'

'Nee', fluister ik.

Meteen zwaait de deur open. Otto staat in de kamer.

'Je hebt het licht laten branden. Je bent toch niet bang?'

'Nee nee', lieg ik. 'Ik moet in slaap gevallen zijn voordat ik het kon uitdoen.'

'Het licht moet uit!', zegt Otto bars.

'Te veel licht is niet goed voor mijn dierpjes.'

'Sorry', fluister ik.

'Van sorry worden mijn dieren onrustig', gromt Otto.

Hij knipt het licht uit.

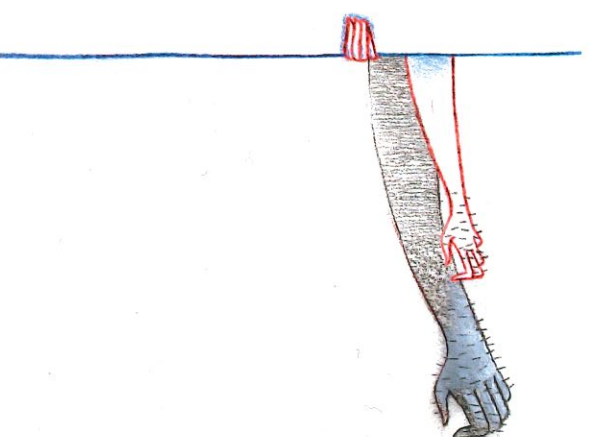
Hij heeft nog maar net de deur achter zich gesloten, of die deur gaat alweer open.

'Jo, slaap je al?', vraagt hij overbodig.

'Nee', zeg ik.

'Dan is het goed. Ik ben je nog wat vergeten te

zeggen.' In het tegenlicht kan ik zijn gezicht niet duidelijk zien.

Maar ik weet dat hij nu vals lacht.

'Ik moet je wat zeggen.'

Zeg het dan, denk ik. En ga dan weg.

'Het is wel wat vervelend, maar eh ... Ik heb vanavond per vergissing even een kastje laten openstaan. Tien minuutjes maar. Het kastje van de spinnen. Van die grote harige. En ik vrees ... Als het kriebelt, ja dan ...'
Even wordt het stil. Dan zegt Otto: 'Slaapwel.'
Het volgende moment is hij al weg.

Ik heb het niet meer. Verdomme. Spinnen!
Otto heeft niet gezegd hoeveel.

Eén spin? Twee spinnen? Vijf? Twintig?

Ik griezel. Ik voel van alles, maar weet dat er geen spin in het bed zat. Of heb ik niet goed gekeken?

Het licht moet aan, flitst het door mijn hoofd.

Ik gooi het dek opzij. Maar meteen weer terug.

Wanneer ik naar de schakelaar ga ...

Dan, misschien ...

Stel je voor dat ik met mijn blote voeten ...

En zo'n grote spin ... Ik mag er niet aan denken.

Dan maar liever in het donker.

Ik trek mijn rechterschoot opzij. Voelde ik daar iets?

Nee, toch? Of wel?

Ik hoor geritsel. Die muizen. Ik verwens mezelf.

Waarom heb ik Otto niet gevraagd om zijn spinnen te gaan zoeken? Waarom ben ik zo stom geweest?

De hele nacht lig ik wakker. Ik voel van alles.

Maar wellicht is er niets aan de hand. Duizend vragen heb ik.

Is zo'n spin gevaarlijk? Bijt ze? Is ze giftig?

Als er twee spinnen bijten ... Is het dan gevaarlijk voor

mensen? Als er tien spinnen bijten? Wat dan?

Ik draai en keer, raak niet in slaap.

Ik word er helemaal gek van.

Wanneer het licht door het gordijn gluuft,

kijk ik de kamer rond.

Zou ik in het half duister de spinnen kunnen zien?

Zouden zij mij wel zien? Misschien konden ze me niet

zien in het donker. En nu, nu het lichter wordt, wel?

Ik wil stoppen met denken. Maar ik kan het niet.

Jo, je bent groter en sterker dan zo'n spin, denk ik.

Maar het helpt niet.

Hoe laat zou het zijn?

Hoe weet ik wanneer ik mag opstaan?

'Joouoooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooo

oooooooo!!'

'Opstaataataataataataataataataataataataataataataata

aaaaaaaaan!'

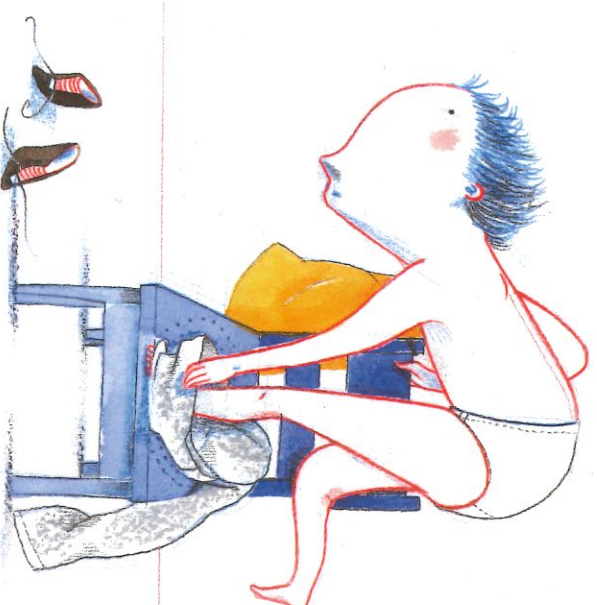
Meteen wip ik het bed uit. Ik kijk waar ik mijn voeten

zet. Geen spin te zien.

Dan neem ik mijn kleren van de stoel.

Zou in mijn broek? In mijn trui? In mijn sokken?

Al mijn kleren controleer ik heel grondig.

Geen spin te zien.

Heel voorzichtig kleed ik me aan. Ondertussen kijk ik rond. Geen spin te zien.

Of toch? Komt daar van onder het bed zo'n harig pootje tevoorschijn?

Ik voel hoe de koude rillingen me over de rug lopen.

Ik huiver en haast me de kamer uit.

Otto grijnst wanneer ik aan tafel ga.

Hij is alvast begonnen.

Met zijn mond vol wenst hij me een goedemorgen.

'En?', brabbelt hij. 'Geen last gehad van mijn diertjes?'

Ik schud het hoofd. 'Nee, hoor, helemaal niet.'

'Dan is het goed', zegt Otto. Ik denk toch dat hij dit zegt. Hoewel zijn volle mond al vol zit, propt hij nog een boterham naar binnen.

Tante Noor vraagt of ik goed geslapen heb.

'Prima', lieg ik.

'Heb je geen kou gehad?'

'Nee hoor, tante, het was lekker warm.'

Tante vertelt me dat we een dagje naar de zee gaan. Ik doe alsof ik het niet weet.

Maar dan bedenk ik dat het toch geen toeval is dat mijn zwembroek in de koffer zit ...

Het was een fijne dag aan zee.

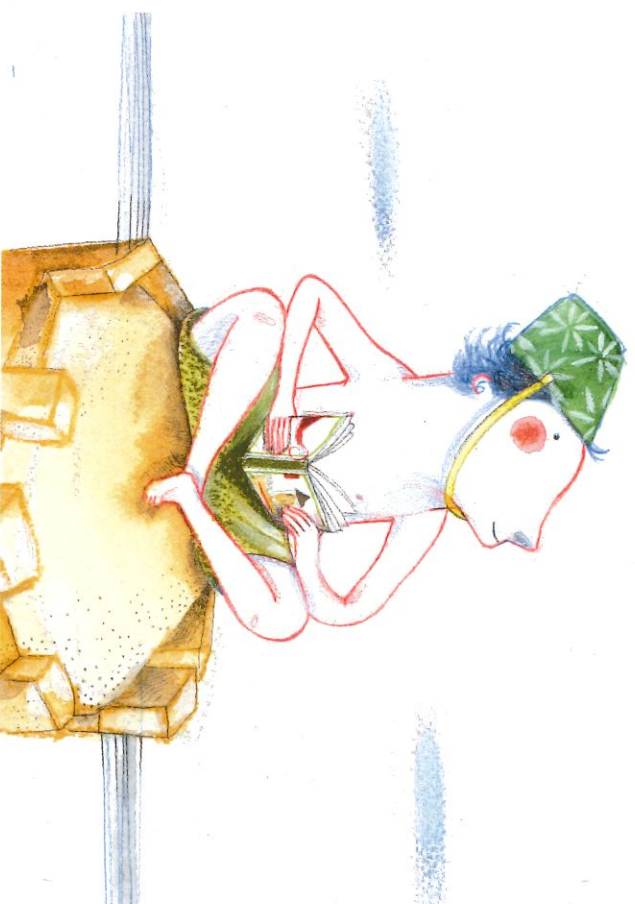
Otto wilde de hele tijd zwemmen.

Zo kon ik rustig lezen en een zandkasteel bouwen.

Tante Noor hielp me erbij. Ze is echt heel lief.

En van oom Tim kreeg ik limonade en een ijsje.

Ik snap niet hoe die lieve mensen een kind als Otto konden krijgen. 's Avonds bekijken we een film en doen we nog een paar spelletjes.

Dan is het weer tijd om te gaan slapen. Jammer.

Ik vraag me af of die spin er nog zou zitten.

Zou ik het Otto vragen? Maar dan lacht hij me vast uit.

En dat wil ik niet.

Voorzichtig open ik de deur van de logeerkamer. Ik

knip het licht aan en kijk rond. Geen spin te zien. Het

geritsel van de muizen klinkt me al bekend in de oren.

Snel kleed ik me uit. Ik kijk, maar er kruipt geen spin in het bed.

Ik glip onder het dekbed en zucht. Nog één nacht ...

Ditmaal komt Otto binnen zonder te kloppen.

'Ik wist wel dat je nog wakker zou zijn. Je licht brandt weer. Was je weer in slaap gevallen?'

Op Otto's mond staat een spottende glimlach.

'Nee,' zeg ik, 'ik wilde nog wat lezen.'

Otto knikt. Hij kijkt me aan. Ik griezels.

'Ik heb vanavond de kamer heel grondig doorzocht.

Er loopt zeker geen enkele spin. Ik heb er alleszins geen enkele gevonden.'

Ik probeer mijn opluchting niet te laten blijken.

'Zal ik het licht uitknippen?', vraagt hij. Bijna lief.

Ik knik. Hij knipt het licht uit.

'Slaapwel', zegt hij.

En nog voordat ik slaapwel kan zeggen, draait hij zich om.

'Als het vannacht kriebelt, dan zal het de gekko zijn ...'

Ik pieker me suf. Een gekko? Wat is dat?

Waarom heb ik niet beter opgelet tijdens de lessen?

Ik verwens mezelf. Zou een gekko groot of klein zijn?

Onschadelijk of giftig? Bijt een gekko?

Ik word gek van angst. Vorige nacht die spinnen, nu dit weer. Zou ik het licht durven aanknippen?

Misschien zou ik dan op de gekko trappen.

En misschien zou dat beest dan in mijn voet bijten.

Wat ritselde daar? Was het een muis in de kast?

Of de gekko op het bed? Was het maar al ochtend ...

De volgende ochtend zit Otto weer te grijnzen.

Ik wens oom Tim een goedemorgen. Wanneer Otto

met volle mond iets brabbelt, kijk ik de andere kant op.

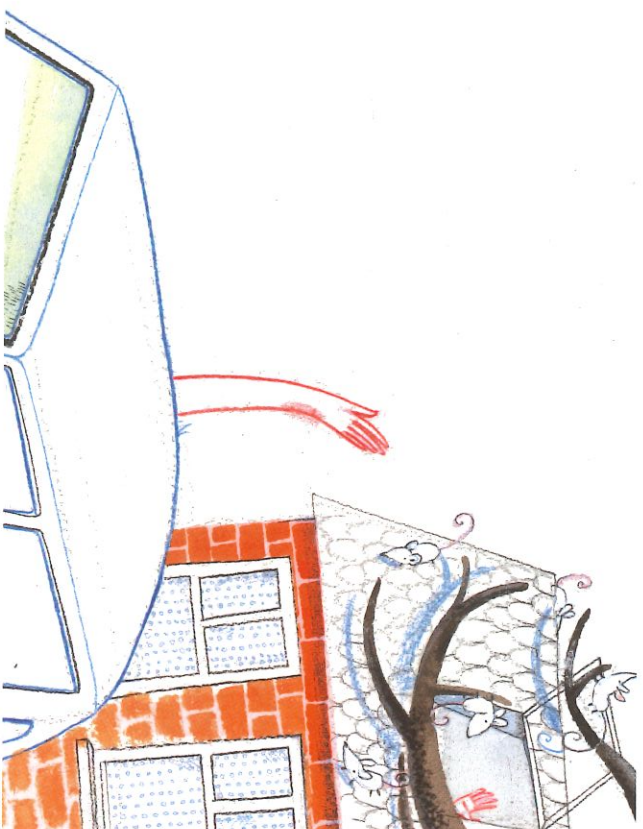
Ik doe alsof ik hem niet gehoord heb.

De dag verloopt rustig, want we gaan naar de film.

Een film waar geen enkel dier in voorkomt.

Gelukkig maar.

's Avonds komen mama en papa me ophalen.

'Ben je braaf geweest?' Ik knik. Ik zeg tante Noor en oom Tim gedag. Otto steekt zijn hand naar me uit. Ik kijk ernaar.

Bij de voordeur draai ik me om.

Ik kijk in Otto's gezicht.

'Daarnet heb ik een ongelukje gehad, Otto. Ik heb de bak met muizen laten openstaan. En het venster ook.'

Dan stap ik in de auto.

Ik hoor Otto boven gillen ...